

Arrest

nr. 269 351 van 4 maart 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 12 juli 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 december 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 januari 2022.

Gelet op het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 7 januari 2022 waarbij de voorzitter de zaak tegensprekelijk uitstelt naar de openbare terechtzitting van 21 januari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. HARDY en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent een Iraaks staatsburger van Koerdische origine, geboren op X 1986 in X, een dorp in de omgeving van Kirkuk. In het jaar 1992 werd uw familie uit Yengija verdreven omwille van de Arabiseringspolitiek van Saddam Hoessein. Uw vader werd door Saddam Hoessein veroordeeld tot een celstraf van drie jaar. Hij werd valselijk beschuldigd van vechten tegen het regime aan de zijde van de Peshmerga. Uw hele familie verhuisde naar Al Akrat, in Fallujah.

In 2003 keerde uw familie terug naar de regio en woonden jullie in Daquq. In hetzelfde jaar begon u als lijfwacht voor de Amerikanen te werken. Na één jaar werd u aangesteld als medewerker. U hielp met het handhaven van de veiligheid in de regio, het oppakken van terroristen, het controleren van de partijen. U was mee verantwoordelijk voor de arrestatie van sjeik A. die in Daquq een fatwa had uitgeroepen om tegen de Amerikanen te vechten.

In 2006 nam u deel aan testen om voor de Irakese politie te werken. U kreeg een opleiding, maar keerde hierna terug naar uw oude job. U werkte tot het jaar 2008 voor de Amerikanen. In datzelfde jaar keerde u terug naar Yengija omwille van de veiligheidssituatie. U onderging opnieuw testen om bij de politie te mogen werken. In 2008 begon u voor de politie te werken. Dat jaar werd u opgeroepen naar Bagdad ter onderzoek. U werd er valselyk van verdacht een wapen te hebben gestolen uit de opslagplaats van de Amerikanen. U ging niet op deze oproeping in. U kon steeds op de steun van uw overste rekenen en ondervond geen problemen bij het verder uitoefenen van uw job als agent voor de nationale Irakese politie.

In 2009 werd u onderweg naar huis door onbekenden meegenomen. U werd gedurende drie uur gefolterd en vastgehouden. Uw wagen werd gestolen.

Op 10 februari 2009 trouwde u met T.A.A.. U kreeg met haar twee dochters (S. ° 08/01/2010 en M. °03/06/2012).

Tijdens uw carrière bij de Irakese nationale politie oefende u verschillende functies uit. Van 2008 tot 2010 werkte u bij de urgentiepolitie. Van 2010 tot 2013 werkte u bij de oproerpolitie. In die periode, meer bepaald in 2012 werd u opnieuw door Bagdad opgeroepen ter onderzoek. Van het jaar 2013 tot 2015 werkte u voor de drugsafdeling. U moest pendelen tussen Kirkuk en Yengija, wat echter niet veilig was.

In september of oktober 2014 ging u samen met een collega de apotheek van een man genaamd S.T. controleren. Daar werden explosieven en vervallen en verboden medicatie aangetroffen. De apotheek werd gesloten en de medicatie vernietigd.

U werd een huis aangeboden door de gouverneur van Kirkuk. In februari 2015 verhuisden u en uw gezin naar deze woning in Kirkuk.

In juni 2015 was u betrokken bij de arrestatie van H.A., een drugsdealer die familie zou zijn van Barzani. U leidde het team dat verantwoordelijk was voor diens arrestatie. Ongeveer 15 à 20 dagen na de arrestatie van H.A. kwam diens broer bij u thuis langs. Hij vroeg u om uw verklaringen te wijzigen, zodat H.A. zou vrijkomen. Hij bedreigde u en uw familie met de dood. Later ontving u tot twee maal toe een dreigtelefoon van deze broer van H.A.. U diende klacht in op uw werk. Deze persoon zou echter niet veroordeeld kunnen worden aangezien hij u gebeld had met een onbekend nummer.

Twee maand na de arrestatie van H.A. werd u beschoten door onbekende personen toen u onderweg was van uw huis naar uw werk. U raakte gewond aan uw been, maar overleefde deze aanval. U bleef een jaar lang in ziekteverlof.

Eind 2015 keerde u terug naar uw dorp Yengija. In 2016 hervatte u uw werk voor de politie. U keerde terug naar het hoofdkantoor maar deed puur administratief werk.

Op 16 oktober 2017 vielen de sjiiitische milities Kirkuk binnen en trokken de Koerdische autoriteiten zich terug uit de stad. U vertrok samen met uw gezin uit de regio en reisde naar het dorp Penjwin, in de provincie Sulejmaniyah, waar u familie had wonen.

Vanaf het moment dat de sjiiitische milities controle hadden over Kirkuk, werden verschillende klachten tegen u ingediend en verschillende arrestatiebevelen op uw naam opgesteld. Zo verklaarde u dat Sjeik A., bij wiens arrestatie u betrokken zou zijn geweest in 2005, een klacht tegen u zou hebben ingediend. Er zou eveneens een klacht tegen u zijn ingediend omwille van het feit dat u tijdens uw werk voor de Amerikanen betrokken was bij het neerhalen van een sjiiitische vlag bij een heiligdom. Verder zou uw ex-collega R.A. een klacht tegen u hebben ingediend. Hij zou u valselyk hebben beschuldigd van het feit dat u de sjiieten slecht zou hebben behandeld.

Ongeveer 15 à 20 dagen na uw vlucht naar Penjwin werd u door uw buurman gebeld. Hij vertelde u dat er wagens van Hashd Al Shabi waren langs geweest.

Toen u uw broer belde om hier meer over te weten te komen, vertelde hij u dat het S.T. was die een huiszoeking had uitgevoerd samen met de milities.

U werd nadien eveneens telefonisch bedreigd door S.T.. Hij vroeg u een geldbedrag ter waarde van de apotheek en de medicatie die hij verloren had.

Op 18 juni 2018 vertrok u uit Suleymaniyah. De mukhtar zei dat hij uw naam niet aan de veiligheidsdiensten van Suleymaniyah had doorgegeven, zoals dat moet voor registratie indien u er langere tijd verblijft, maar dat hij dit wel zou moeten doen in de toekomst. U en uw gezin reisden met de wagen van Penjwin naar Erbil, waar jullie het vliegtuig naar Istanboel namen. Uw vrouw en kinderen bleven achter in Istanboel. Uzelf reisde met de boot tot in Griekenland. Met de wagen reisde u tot België.

U kwam aan in België op 27 augustus 2018 en diende een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten op 15 oktober 2018. Na uw vertrek kwamen er verschillende keren mensen van Hashd Al Shabi (HAS) langs bij uw ouders. Uw broer belde u telkens en waarschuwde u. Op 10 april 2019 ging Hashd Al Shabi opnieuw langs bij uw familie. Uw zus werd zwaar door hen aangepakt omdat ze tegen hen begon te schelden. HAS dacht op dat moment dat u nog steeds in Irak verbleef.

S.T. was u ondertussen niet vergeten en postte op verschillende ogenblikken foto's van u op Facebook, waarbij hij om uw whereabouts vroeg. Uw goede vriend F. bracht u hiervan op de hoogte.

Op 16 april 2019 deed S.T. opnieuw een Facebookpost waarin u vermeld werd. Met een nepaccount probeerde S.T. eveneens uw vrouw te benaderen en postte verschillende onfatsoenlijke dingen op het profiel van uw vrouw. U werd door uw schoonfamilie gebeld met de vraag van hun dochter te scheiden. Uw vrouw werd door haar familie onder druk gezet om terug naar Irak te keren.

Voor u vertrok uit Irak verkocht u uw Toyota Land Cruiser voor een bedrag van 48.000 USD. U liet de auto echter op uw naam staan. In september 2019 belde uw moeder u op en zei dat de familie van degene aan wie u uw auto had verkocht bij jullie was langs geweest. De auto zou in beslag zijn genomen door de politie en de koper wou zijn geld terug. Uw familie beschikt echter niet over dergelijk bedrag.

U kwam tevens van uw broer te weten dat er een vonnis bij verstek door de militaire rechtbank van Kirkuk werd uitgesproken in oktober 2019 omwille van voorgehouden wapendiefstal uit de opslagplaats van de Amerikanen.

Op 31 januari 2020 nam het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging tegen deze beslissing in beroep en legde ten tijde van de zitting verschillende bijkomende stukken neer: zes arrestatiebevelen met beëdigde vertaling en bewijzen van verzending op Whatsapp, de beëdigde vertaling van artikels 56, 431, 432 en 202 uit het Iraakse strafwetboek, een brief gericht aan de cel van de oproerpolitie in verband met de klacht die A.F.M. tegen u had ingediend, een document ter aanstelling van een onderzoekscommissie naar aanleiding van een klacht tegen u van A.F.M., een brief in verband met uw arrestatiebevel, een verblijfstitel van meneer M.A.N., één van uw ex-collega's die mee verantwoordelijk was voor de arrestatie van sjeik A., bedreigingen die u via Whatsapp en Messenger van S.T. ontving vergezeld van fotokopieën van arrestatiebevelen en uw paspoort, de Facebookprofielen van uw nicht en haar echtgenoot.

Op datum van 30 november 2020 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) de beoordeling van het CGVS.

Op 25 januari 2021 diende u voor de tweede maal een verzoek in bij de Belgische autoriteiten.

In het kader van uw huidige verzoek verklaarde u dat uw ex-collega R.A. opnieuw een klacht tegen u had ingediend in 2020 in Erbil. Er zou tevens een arrestatiebevel tegen u zijn omdat u gedeserteerd bent. U verklaarde tevens dat u bij verstek veroordeeld was tot een opsluiting van zes maanden - een nieuw vonnis van 2020. U herhaalde dat Sjeik A. pas na 12 jaar klacht indiende tegen u omdat Kirkuk vroeger niet in de handen van de sjieten was. U verklaarde dat er tussen de overheid in Erbil en de overheid in Bagdad nieuwe regels waren en zij samenwerkten. Beide overheden zouden mensen aan elkaar uitleveren na arrestatie.

Verder zou u het politievoertuig waarmee u reed niet hebben terug gebracht toen u uit Irak vluchtte. U wordt er nu van beschuldigd dit voertuig te hebben gestolen. Uw vrouw en kinderen keerden terug naar het ouderlijke huis in december 2020. Uw verklaarde verder dat uw vader minderbedeeld zou zijn, waarmee u wilt aantonen dat u niet op de financiële steun van uw familie kunt rekenen.

Ter staving van uw huidige verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten neer: een document van de rechtbank in verband met de klacht van R.A. en een arrestatiebevel, een ander arrestatiebevel, een foto van Sjeik A., een bankkaart van uw vader, een werkkaart van uw vader en een rekening, een document in verband met jullie verdrijving uit Fallujah, een document waaruit blijkt dat u toelating had om een wapen te dragen, enkele nieuwsartikels, een bewijs van de ontvangst van uw wagen, enkele foto's van dienstvoertuigen die u gebruikte en de werkbadge van een collega.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Er dient vooreerst te worden benadrukt dat uw eerste verzoek tot internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof werd geacht aan de door u voorgehouden vervolgingsfeiten. De weigeringsbeslissing van het CGVS werd middels een arrest bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De stukken die u neerlegde tijdens uw beroepsprocedure veranderde niets aan dit oordeel. U diende geen cassatieberoep in bij de Raad van State binnen de wettelijk voorziene termijn.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

In casu kom ik tot de slotsom dat u géén dergelijke elementen naar voren brengt.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u tijdens uw eerste verzoek tot internationale bescherming verschillende asielmotieven heeft aangehaald, die allemaal ongeloofwaardig werden bevonden. U verklaarde tijdens uw eerste verzoek de sjiiitische milities te vrezen. Er zouden klachten tegen u zijn ingediend door Sjeik A., door uw ex-collega R.A. en door onbekenden omwille van het neerhalen van de sjiiitische vlag. U verklaarde eveneens het Iraakse gerecht te vrezen omwille van een (valse) beschuldiging van wapendiefstal. U zou vrezen voor de criminelen S.T. en H.A. omwille van uw werk. De door u aangehaalde vrees werd ongeloofwaardig geacht. De beoordeling die het CGVS hierover maakte, werd door de RvV bevestigd.

Het feit dat u reeds tijdens uw eerste verzoek tot internationale bescherming ongeloofwaardige verklaringen aflegde omtrent zoveel verschillende asielmotieven doet afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid en maakt dat er niet zomaar geloof gehecht kan worden aan de verklaringen die u in het kader van uw tweede verzoek heeft afgelegd.

U verklaarde dat R.A. in 2020 opnieuw een klacht tegen u zou hebben ingediend (verklaringen MVA nr. 16). Er dient opgemerkt te worden dat u tijdens uw eerste verzoek tot internationale bescherming reeds verklaarde dat R.A. een klacht tegen u had ingediend en deze verklaringen toen ongeloofwaardig werden geacht en dat deze beoordeling door de RvV werd bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Omtrent sjeik A. herhaalde u dat hij pas na 12 jaar een klacht kon indienen omdat Kirkuk eerder niet in handen van de sjiiten was. Pas wanneer de sjiiten de controle hadden kon sjeik A. een klacht indienen (verklaringen MVA nr. 16). Verder legde u een foto neer om aan te tonen dat sjeik A. echt is. Uit deze foto blijkt echter niet dat de afgebeelde persoon sjeik A. betreft, noch dat u betrokken was bij zijn arrestatie, noch dat Sjeik A. een klacht tegen u zou hebben ingediend. Het feit dat u tijdens uw 2de verzoek tot internationale bescherming deze foto voorlegt verandert niets aan de vaststellingen die gedaan werden tijdens uw eerste verzoek tot internationale bescherming (met name dat uw verklaringen over sjeik A. uitermate vaag bleven en het weinig aannemelijk was dat deze 12 jaar na datum nog een klacht tegen u zou hebben ingediend). Deze beoordeling werd door de RvV bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige verzoek omtrent dit asielmotief louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Verder verklaarde u dat er een arrestatiebevel tegen u was omdat u gedeserteerd bent. U verklaarde: "Er zijn twee artikelen: ik ben zagezegd veroordeeld omdat ik gedeserteerd ben, maar het gaat niet over desertie maar over iets anders. Dat wil ik rechtzetten" U verwees hiermee naar een document dat u reeds eerder had voorgelegd (zie 'document 2' in groene map, reeds eerder als 'stuk 8' in 'Aanvullende nota' dd. 16/10/2021). In de verklaringen die werden gedaan in de aanvullende nota omtrent dit document werd niets over desertie vermeld. De wetsartikels, met name artikel 432 en artikel 456 waarnaar verwezen wordt in dit document zeggen evenmin iets over desertie (zie 'stuk 4' 'Aanvullende nota' dd. 16/10/2021 voor een vertaling van deze artikels). Er kan dan ook niet ingezien worden wat u diende recht te zetten. Daarenboven dient opgemerkt te worden dat u dit document reeds voorlegde in het kader van uw beroepsprocedure en de RvV hier reeds een oordeel over velde – waardoor het bezwaarlijk als nieuw element te beschouwen valt. Ter volledigheid van deze beslissing dient opgemerkt te worden dat er evenmin geloof gehecht kan worden aan enige vrees in uw hoofde omwille van desertie – u haalde deze vervolgingsvrees immers pas aan in het kader van uw beroepsprocedure en niet eerder. Bovendien is uw asielrelaas niet geloofwaardig, waardoor het niet onredelijk is aan te nemen dat u uw werkzaamheden als politieagent wel degelijk op wettige wijze heeft beëindigd.

U verklaarde tijdens uw onderhoud op de DVZ eveneens: "Ik ben ook bij verstek veroordeeld voor zes maanden opsluiting. Het vonnis heb ik nog niet, maar mijn broer is aan het proberen het te bekomen. Dat is een nieuw vonnis van 2020" (verklaringen MVA nr. 16). U vertelde niet waarom u dan wel werd veroordeeld. Aangezien u tijdens uw eerste verzoek tot internationale bescherming uitgebreid de kans kreeg om uw verschillende asielmotieven uiteen te zetten en u ook tijdens uw onderhoud op de DVZ in het kader van uw tweede verzoek tot internationale bescherming de tijd werd gegeven de nieuwe elementen uit te leggen waarop u uw verzoek stoelde, kan er dan ook vanuit gegaan worden dat u de kans had om al de problemen die u in het verleden had gekend uit te leggen. Hieruit volgt dat dit vonnis logischerwijze zou kaderen in één van deze problematieken, waardoor het bezwaarlijk als een geloofwaardig nieuw element beschouwd kan worden.

U verklaarde verder dat u toen u werkzaam was voor de politie rondreed in een voertuig van de politie. Toen u vluchtte, liet u uw wagen achter, maar heeft u deze niet officieel terug gegeven. Nu zou u ervan beschuldigd worden het voertuig te hebben gestolen. U legde in dit verband een bewijs voor dat u de wagen heeft ontvangen, enkele foto's van dienstvoertuigen die u gebruikte en een werkbadge van een collega (verklaringen MVA nr. 18). Aan dit asielelement kan evenmin enig geloof gehecht worden. Om te beginnen lijkt het weinig opmerkelijk dat u pas ten tijde van uw tweede verzoek tot internationale bescherming op 19 februari 2021 voor de eerste maal met dit motief opwerpt.

U ben immers reeds sinds 18 juni 2018 uit Irak weg en zou nog eerder met uw werk voor de politie zijn gestopt. Het is niet geloofwaardig dat u nu pas van diefstal van uw wagen zou worden beschuldigd, noch dat u het nu pas te weten zou zijn gekomen. U verklaarde immers nog contact te hebben met uw broer en collega's (verklaringen MVA nr. 18) waaronder met F., die eveneens bij de politie werkte (CGVS dd. 19/04/2019 p. 3, CGVS dd. 08/11/2019 p. 5, zie 'Aanvullende nota' dd. 16/10/2020 p. 2, 3). Wanneer u gevraagd werd waarom u het document niet eerder had voorgelegd, verklaarde u daarenboven dat uw assistent het ging doorsturen naar de advocaat, maar dat de advocaat het niet heeft voorgelegd in de rechtbank. Hieruit blijkt dan ook dat u wel eerder op de hoogte was van deze beschuldiging. De vaststelling dat u hier niets over vermeldde tijdens uw beroepsprocedure doet afbreuk aan de geloofwaardigheid hiervan. Het feit dat uw advocaat zou hebben nagelaten het document voor te leggen in de rechtbank zijn echter blote beweringen die u op geen enkele manier kan staven. Voorts dient opgemerkt te worden dat uw asielrelaas ongeloofwaardig is, zodat het niet onredelijk is aan te nemen dat u uw werkzaamheden als politieagent wel degelijk op wettelijke wijze heeft beëindigd – en er dan ook verwacht kan worden dat u de wagen waarmee u rondreed zou hebben ingeleverd.

De andere door u neergelegde documenten werpen geen ander licht op voorgaande appreciatie. Zo legde u nog een document voor van de rechtbank betreffende de klacht van R.A. en een arrestatiebevel gedateerd op 25 juni 2020. Ook dit document is slechts een kopie waardoor de authenticiteit ervan moeilijk na te gaan is. Dit document heeft bovendien onvoldoende bewijskracht voor het aantonen van uw gegronde vrees voor vervolging. Documenten kunnen immers enkel een ondersteunende bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is. Daarenboven blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat er een hoge mate van corruptie bestaat in Irak met betrekking tot het verkrijgen van documenten wat dat de bewijswaarde van dit stuk verder relativeert.

Het document in verband met uw wapendracht legde u reeds eerder voor. Het feit dat de naam van R.A. ook op dit document zou worden vermeld (verklaringen MVA nr. 18) vormt echter geen bewijs voor uw bewering dat u problemen met hem gehad zou hebben.

Verder legde u nog een document neer waaruit moet blijken dat uw familie indertijd naar Fallujah werd verdreven. U verklaarde dat u dit document voorlegde omdat u nooit een goed leven had gekend in Irak. U wilde bewijzen dat u altijd werd verdreven en nooit een vaste plek had gehad. Er dient opgemerkt te worden dat er geen twijfel geplaast wordt bij de verdrijving van u en uw familie naar Fallujah in een ver verleden. Er werd reeds rekening hiermee gehouden in het kader van uw eerste verzoek tot internationale bescherming en geoordeeld dat u hiermee geen actuele vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade kon aantonen. Het feit dat u dit document voorlegt verandert dan ook niets aan voorgaande appreciatie.

U haalde eveneens aan dat u in Suleymaniyah geen bescherming krijgt omdat u niet voor een partij die daar regeert had gewerkt. U beweerde dat de regering in Erbil nog slechter was dan die van Saddam Hoessein (verklaringen MVA nr. 16).

In verband met de veiligheidssituatie en socio-economische omstandigheden in de Koerdische Autonome Regio dient verwezen te worden naar volgende paragrafen.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de **EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021** (beschikbaar op https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2021.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.*

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Noord-Irak te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie het **EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; de **COI Focus Irak – De bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio met het vliegtuig van 19 september 2019**; de eerder genoemde **UNHCR International Protection Considerations van mei 2019**; en het document **UNHCR, Iraq: Country of Origin Information on Access and Residency Requirements in Iraq Ability of Persons Originating from Formerly ISIS-Held or Conflict-Affected Areas to Legally Access and Remain in Proposed Areas of Relocation (januari 2021)**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/country,,UNHCR,,IRQ,,5ffc243b4,0.html> of <http://www.refworld.org>), blijkt enerzijds dat de Koerdische Autonome Regio (KAR) niet alleen over de weg maar ook met het vliegtuig bereikbaar is; en anderzijds dat vestiging er mogelijk is. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over luchthavens in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Sinds eind maart 2018 zijn er terug rechtstreekse vluchten uit het buitenland, inclusief Europese steden, naar de KAR operationeel. Verschillende internationale luchtvaartmaatschappijen lasten de Koerdische luchthavens opnieuw in hun vluchtschema's in.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat Irakezen, ook zij die afkomstig zijn uit gebieden die onder controle hebben gestaan van ISIS of door een gewapend conflict getroffen zijn, de KAR vrij kunnen binnenkomen. De Koerdische veiligheidsdiensten houden een veiligheidscontrole bij binnenkomst in de KAR. Etnische Koerden afkomstig uit andere streken van Irak, kunnen zich voorts over het algemeen vestigen in de KAR. Zij hebben hiervoor geen sponsor nodig noch is een residency permit vereist.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; de **COI Focus Irak – De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio van 20 november 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_iraq_de_veiligheidssituatie_in_de_kar_20191120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> ; en het

blijkt dat de veiligheidssituatie in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig –, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit en efficiënt optredende veiligheidsdiensten.

Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en de Popular Mobilization Units (PMU) verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. De twee grootste partijen (de KDP en de PUK) slaagden er, vijf maanden na de parlementsverkiezingen in de KAR, op 4 maart 2019 wel in om een politiek akkoord te bereiken. Op 10 juli 2019 werd de nieuwe regering, bestaande uit de KDP, de PUK en Gorran, ingezworen. De relaties tussen de KRG en de federale regering staan nog steeds op scherp door de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden en de verdeling van de inkomsten uit de olieproductie. De aanhoudende spanningen hebben tot op heden weinig impact op de veiligheidssituatie in de KAR.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIS verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIS maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van de Iraqi Security Forces (ISF), pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers gevisieerd worden. Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije zeven jaar vier grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, november 2014, april 2015, en juli 2018. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen viel een beperkt aantal burgerdoden.

Daarnaast vonden in de KAR een aantal geïsoleerde en kleinschalige aanvallen van ISIS plaats. Hierbij vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. Niettegenstaande de KAR relatief gespaard blijft van ISIS-activiteiten, geniet ISIS steun in het gebied rond het Halabja-gebergte, en is het erin geslaagd zijn draagvlak en invloed uit te breiden tot voorbij het Halabja-gebergte, mede door lokale Koerdische strijders te rekruteren. De meeste activiteiten en aanvallen van ISIS vinden plaats in het district Makhmur van de provincie Erbil. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Koerdische autoriteiten in 2018 en 2019 meerdere vermeende ISIS-cellen hebben opgerold. Hoewel dit inherent een groot potentieel inhoudt op gewelddadige incidenten, wijst dit vooral op de capaciteit van de Koerdische veiligheidsdiensten om dergelijk geweld te voorkomen. Daarnaast voerden in 2019 en 2020 de internationale coalitie onder leiding van de Verenigde Staten, samen met de peshmerga en Iraakse veiligheidstroepen operaties uit tegen ISIS-cellen in het district Makhmur.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in het gebied aan de grens met Iran en Turkije, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. Sinds er op 25 juli 2015 een einde kwam aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK, voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter ook naburige Koerdische dorpen getroffen. Sinds 2018 voerde het Turkse leger de luchtaanvallen significant op. Het Turkse leger voert daarnaast ook grondoperaties uit in de gebieden grenzend aan Turkije en richtte militaire bases op op Iraaks grondgebied, waardoor de aanwezigheid van Turkse militairen vooral in de rurale gebieden in Dohuk en Erbil is toegenomen. De Turkse lucht- en grondoperaties duurden voort in de eerste helft van 2020. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is evenwel beperkt. Deze lucht- en grondoperaties, die voornamelijk plaatsvinden in de provincies Dohuk en Erbil en in mindere mate in Suleymaniyah, veroorzaken daarnaast ook ontheemding van inwoners van dorpen in de betrokken gebieden. Eenheden van de Iraakse grenswacht hebben in juli 2020 in overleg met Turkije posities ingenomen aan de Turks-Iraakse grens met als doel een de-escalatie van het conflict tussen Turkije en de PKK en het vermijden van burgerslachtoffers. Ook eenheden van de peshmerga namen posities op de grens in.

Sinds een vijftal jaar voert Iran, in de strijd tegen de Iraans-Koerdische rebellen van de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran), PDK (Kurdistan Democratic Party) en PJAK (Kurdistan Free Life Party), opnieuw sporadisch aanvallen uit op KDPI-, PDK-, en PJAK-doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. Het aantal burgerslachtoffers dat bij deze acties en aanvallen valt, is zeer beperkt.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

U maakt evenmin aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen.

De RVV oordeelde reeds in het kader van uw vorig verzoek dat een intern vluchtalternatief naar de KAR in uw geval veilig en redelijk is.

In dit verband legde u enkele artikels neer die uitgegeven waren in het najaar van 2020 op de website van All Iraq News en Zagros News. Uzelf verklaarde hieromtrent dat er nieuwe regels waren en de overheden in Erbil en Bagdad samenwerken om mensen aan elkaar uit te leveren na arrestatie (verklaringen MVA nr. 18). De vertaling van deze artikels bevestigen uw verklaringen. In verband hiermee dient echter opgemerkt te worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan de verschillende elementen die u aanhaalde om uw beweerde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer naar Irak te staven. U kon en kunt niet aantonen dat u gezocht zou worden door de Iraakse autoriteiten of dat er arrestatiebevelen tegen u zouden lopen. Er wordt dan ook niet ingezien hoe dit akkoord tussen de twee overheden een belemmering zou vormen voor uw terugkeer naar de Koerdische Autonome Regio en uw verder verblijf daar.

Volledigheidshalve kan nog worden verwezen naar de beoordeling door het CGVS van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst, die is gewijzigd sinds uw vorig verzoek.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; de **COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020**, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl>; en het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De veiligheidssituatie in de Centraal-Iraakse provincies, waartoe de provincie Kirkuk behoort, werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak. Volgens Iraq Body Count (IBC) lag het aantal burgerdoden in Irak in 2019 het laagst sinds het begin van hun tellingen in 2003. In de tweede helft van 2019 en de eerste helft van 2020 kon ISIS zich hergroeperen en versterken in rurale gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het voornamelijk door middel van guerrillatactieken aanvallen uitvoert. De organisatie slaagde er in gebruik te maken van de verminderde aanwezigheid van Iraakse veiligheidstroepen – dewelke onder andere werden ingezet in de steden om de protesten aan banden te leggen (zie infra) en om maatregelen om de verspreiding van het Covid-19 virus te handhaven – en verminderde operaties van de internationale coalitie – dewelke onder andere een gevolg waren van Amerikaans-Iraanse spanningen, de Covid-19 pandemie, tijdelijke beperkingen opgelegd door de Iraakse

regering en eerdere successen in de strijd tegen ISIS. Desondanks is de positie van de organisatie geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014.

De provincie Kirkuk is van groot strategisch en economisch belang vanwege de aanwezige olievoorraden in de regio. De algemene situatie wordt in grote mate bepaald door de verhoudingen tussen de Iraakse centrale overheid en de Koerdische overheid, die intern ook verdeeld is door een politiek geschil over de provincie tussen de Patriotic Union of Kurdistan (PUK) en de Kurdish Democratic Party (KDP). De provinciehoofdstad Kirkuk en de regio's die grenzen aan de Koerdische Autonome Regio (KAR) zijn zogenoemde betwiste gebieden.

Hoewel de Iraakse overheid sinds oktober 2017, na het Koerdische onafhankelijkheidsreferendum, de controle claimt over het volledige territorium van de provincie is de werkelijke situatie complexer. De Iraqi Security Forces (ISF), Koerdische veiligheidsdiensten, de Popular Mobilization Forces (PMF) en aan hen gelieerde lokale milities, en ISIS zijn allen aanwezig in de provincie. Verschillende etnisch-religieuze groepen in de provincie ondervinden discriminatie en in enkele gevallen geweld van de overheidstroepen, in het bijzonder door de overwegend sjiiitische PMF. Sinds het haar territoriale controle over delen van de provincie verloor in 2017, opereert ISIS voornamelijk in en vanuit rurale en bergachtige gebieden, waar het kan profiteren van een gebrek aan permanent aanwezige veiligheidsactoren en het machtsvacuüm in de zogenaamde betwiste gebieden. De gebrekkige coördinatie en samenwerking tussen de ISF en de Koerdische veiligheidsdiensten over de ordehandhaving in de betwiste gebieden heeft zones doen ontstaan waarin ISIS kan opereren. ISIS heeft geen permanente controle over grondgebied in de provincie maar voert guerrillaoperaties uit om het staatsgezag te ondermijnen.

Het gros van de veiligheidsincidenten in Kirkuk vindt plaats in het kader van het conflict tussen diverse overheidsactoren en ISIS. Naast een aantal luchtaanvallen door de Iraakse luchtmacht en de internationale coalitie op mogelijke schuilplaatsen van ISIS, vonden er verschillende anti-terreuroperaties door de ISF en de PMF tegen ISIS plaats, maar ook (asymmetrische) aanvallen van de terroristische organisatie op de ISF en PMF, en op burgers. In de provincie Kirkuk is ISIS vooral in en vanuit de districten Hawija en Daquq actief. De plattelanden woestijngebieden, waar de veiligheidsdiensten beperkt aanwezig zijn, bieden de organisatie een zekere operationele bewegingsvrijheid. De door ISIS gebruikte guerrillatactieken resulteren in meer gerichte aanvallen en minder grootschalige aanvallen. De meeste acties van ISIS zijn gericht tegen de ISF en de PMF, waarbij echter ook burgerslachtoffers kunnen vallen, en gemeenschapsleiders zoals mullahs, mukhtars en stamhoofden. De acties van de organisatie vinden hoofdzakelijk plaats in rurale gebieden of op belangrijke verbindingswegen. Bermbommen als aanvalswapens en andere improvised explosive devices (IED's) in dicht bebouwde gebieden worden nog altijd ingezet maar de intensieve stedelijke terreurcampagnes van 2012 tot 2016 zijn nergens teruggekeerd. Zelfmoordaanslagen zijn uitzonderlijk geworden. Gerichte aanvallen op burgers nemen hoofdzakelijk de vorm aan van moordaanslagen of kidnappings. Hierbij worden hoofdzakelijk personen die voor de overheid werken of met de overheid samenwerken geviséerd. ISIS maakt zich daarnaast ook schuldig aan afpersing en het overvallen en intimideren van de landelijke bevolking om aan fondsen en voedsel te geraken. Deze verschillende tactieken kunnen ook gebruikt worden om de landelijke bevolking uit bepaalde plaatsen te verdrijven of om hen te doen afzien van samenwerking met de autoriteiten.

In 2018 werd er aanvankelijk een toename van het aantal veiligheidsincidenten in de provincie Kirkuk vastgesteld, wat vooral te wijten was aan het toenemende aantal aanvallen van ISIS op leden van de ISF tijdens deze periode. Het aantal incidenten nam af in het laatste kwartaal van 2018 en stabiliseerde in 2019 op een relatief laag niveau. Het aantal veiligheidsincidenten bleef in de eerste helft van 2020 stabiel op eenzelfde niveau. Uit het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019 en de COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraalen Zuid-Irak van 20 maart 2020 blijkt voorts dat het aantal burgerdoden dat bij deze veiligheidsincidenten in 2019 te betreuren viel, eveneens beperkt bleef. De informatie vervat in het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020 wijst niet op een relevante wijziging in het aantal burgerslachtoffers in de eerste helft van 2020.

In de loop van 2019 en de eerste helft van 2020 vonden in Kirkuk een aantal protestdemonstraties plaats. Deze waren beduidend kleinschaliger dan in Bagdad en het sjiiitische zuiden van Irak. Uit de beschikbare informatie blijkt niet dat hierbij doden vielen.

Volgens IOM telde Irak op 30 juni 2020 1.382.332 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat 4.7 miljoen van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. In het tweede kwartaal van 2020 was er een algemene daling in de terugkeer, deels als gevolg van de maatregelen genomen tegen de verspreiding van het Covid-19-virus. De totale terugkeerratio van IDP's uit de provincie Kirkuk bedroeg in juni 2019 76%. De terugkeerratio voor Kirkuk stad bedroeg toen 81%. Op 30 juni 2020 telde IOM voor de provincie iets meer dan 340.000 terugkeerders. De provincie telde toen ook 100.000 ontheemden, waarvan de helft intraprovinciaal. Naast stabiele relocatie zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeerden divers. Gebrek aan werkgelegenheid, basisvoorzieningen en woongelegenheid; een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst of een gewijzigde etno-religieuze bevolkingssamenstelling worden onder meer aangehaald als een reden om niet terug te keren. De aanwezigheid van lokale milities kan een belemmering vormen voor de terugkeer van IDP's.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Kirkuk nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Kirkuk afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Kirkuk actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Het CGVS wijst er nog op dat uit de voormelde Country Guidance Note blijkt dat ook EASO van oordeel is dat de situatie in de provincie Kirkuk niet van dien aard is dat burgers louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 15(c) van de herschikte Kwalificatierichtlijn.

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

C.Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de “*appreciatiefout en schending van:*

- *artikelen 48/3 tot 48/7 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;*
- *het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt”.*

Verzoeker citeert de aangehaalde normen en ontwikkelt het middel vervolgens als volgt:

“Verzoekende partij wenst haar aanvraag aan het oordeel van Uw Raad te onderwerpen, daar zij niet akkoord gaat met de bestreden beslissing.

Het CGVS is van oordeel dat verzoeker er niet in geslaagd is om nieuwe elementen of feiten aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van 48/3 Vw of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 Vw in aanmerking komt (artikel 57/6/2, §1, Vw).

Verwerende partij weigert de ontvankelijkheid van verzoekers asielaanvraag omdat hij geen nieuwe elementen naar voren zou hebben gebracht en omdat er voor burgers in Noord-Irak alsook in Kirkuk geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c), Vw, zou bestaan.

Dit middel heeft als doel de door het CGVS gemaakt analyse van verzoekers nieuwe asielaanvraag aan te vechten.

1) Erkenning als vluchteling

Zou verzoeker terugkeren naar Irak of Noord-Irak vreest hij ontvoerd, mishandeld of gedood te worden. Verwerende partij heeft geen zorgvuldige analyse van zijn nieuwe asielaanvraag gemaakt (1.1.) en heeft onvoldoende motieven naar voren gebracht om de nieuwe asielaanvraag als onontvankelijk te beschouwen (1.2.).

In geval van terugkeer naar Irak vreest verzoeker te worden vervolgd door diverse actoren en om verschillende redenen. Zo vreest hij de sjjiitische milities omwille van zijn werk voor de Amerikanen, vreest hij het Iraakse gerecht omwille van de valse beschuldiging van wapendiefstal en vreest hij enkele criminele figuren omwille van zijn werk bij de politie en het neerhalen van de sjjiitische vlag.

1.1. Onzorgvuldige analyse van de asielaanvraag en onzorgvuldige motivering van de bestreden beslissing

In tegenstelling van wat verwerende partij beweert in haar beslissing heeft ze niet “alle stukken” van het administratief dossier onderzocht.

Op 31 maart 2021 heeft verzoekers raadsman een gemotiveerde brief en kopieën van stukken doorgestuurd naar het CGVS per mail (stuk 3).

Op 12 en 28 april 2021 werden er nog elementen gecommuniceerd per mail (stuk 4).

Er werd geen rekening gehouden met deze brieven. Dit blijkt uit de volgende elementen van de bestreden beslissing:

- *Nergens in de bestreden beslissing van het CGVS worden die brieven vermeld; die brieven komen ook niet voor in het administratief dossier van verwerende partij; Bijgevolg werden alle elementen niet geanalyseerd: zie, bijvoorbeeld, de e-mail dd. 28.04.2021 waar de identiteitskaart van F. (of “F.”) werd neergelegd, alsook foto's van F. en verzoeker met de militaire voertuigen;*
- *Verzoeker heeft twee arrestatiebevelen neergelegd ter staving van zijn nieuwe asielaanvraag (stuk 3): een bevel dd. 15.06.2020 en een bevel dd. 25.06.2020; enkel het bevel dd. 25.06.2020 werd “geanalyseerd” door het CGVS;*
- *Wat het document betreft waaruit blijkt dat verzoeker en zijn familie naar Fallujah werden verdreven, had verzoekende partij ook in de e-mail dd. 12.04.2021 van haar raadsman verklaard dat [citaat uit stuk 4 + vertaling]*

Verwerende partij heeft blijkbaar geen rekening gehouden met alle stukken/elementen van het administratief dossier die van belang zijn voor de appreciatie van de nieuwe asielaanvraag. Dit moet ten minste leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

1.2. Geen geldige redenen om verzoekers aanvraag te verwerpen

Verwerende partij heeft onvoldoende en niet relevante motieven naar voren gebracht om de nieuwe asielaanvraag als onontvankelijk te beschouwen. Elk "punt" gemaakt door verwerende partij is betwist:

- Over de nieuwe klacht van R.A. in 2020

Zelfs betreft verzoekers problemen met R.A. een "oude problematiek" (i.e. een problematiek die al naar voren werd gebracht tijdens zijn eerste asielaanvraag) moet worden onderstreept dat de klacht van R.A. in 2020 een recent element die het onderwerp van een zorgvuldige analyse moest zijn. Het kon niet "zomaar" worden "verworpen" door het CGVS op basis van het feit dat deze element in "het verlengde" ligt "van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd".

Dat is precies de bedoeling van de nieuwe asielaanvraag: elementen worden neergelegd die de geloofwaardigheid van de asielaanvrager kunnen rechtmaken.

In casu heeft verzoeker een arrestatiebevel neergelegd die zijn verklaringen staakt. Die werd enkel geanalyseerd om te zeggen dat het een "kopie" betreft "waardoor de authenticiteit ervan moeilijk na te gaan is" (op dit argument in het bijzonder, zie punt infra).

- Over de sjeik A.

Verzoeker legde een foto de van de sjeik A. neer. Zijn intentie was om het CGVS de nodige informatie te geven zodat de asielinstantie de verdere, nodige "controles", zou kunnen doen omtrent de sjeik A..

Zoals uitgelegd tijdens zijn interview bij de DVZ, heeft verzoeker de foto uit Google genomen:

Document 3: foto Sheikh (kopie)

Dit is de sheikh die me heeft aangeklaagd. Ik wilde een foto tonen om te laten zien in wat voor staat hij is. Ik heb het van Google. Het CGVS zei dat ik vaag was over deze persoon en nu wil ik bewijzen dat hij wel echt bestaat.

Het CGVS stelt onder andere vast dat "uit deze foto blijkt echter niet dat de afgebeelde persoon sjeik A. betreft", terwijl de asielinstantie over alle informatie beschikte om de nodige verificaties te doen. Het CGVS heeft niet eens geprobeerd een zorgvuldige analyse uit te voeren van dergelijke element, in tegenstelling tot artikel 48/6, §1, Vw.

- Over de desertie van verzoeker en de wetsartikels

Verzoeker is verbaasd dat zijn verklaringen niet werden genoteerd bij de DVZ: hij heeft uitleggingen gegeven in verband met de wetsartikels : die betreffen inderdaad niet zijn desertie, maar wel zijn (valse) beschuldiging wegens chanteren.

Hoewel had verzoeker deze uitlegging niet gemaakt voor de DVZ, heeft hij wel uitgelegd dat hij de inhoud van de document wou "rechtzetten" en dat het niet zijn desertie betrof:

[...]

Het CGVS had meer vragen moet stellen aan verzoeker, had het zijn verklaringen niet begrepen, om zeker te maken dat de document in de aangepaste context kan geplaatst worden, quod non in casu.

Dus was verzoeker, enerzijds, beschuldigd met desertie, maar hij was ook, anderzijds, beschuldigd met chantage.

- Over veroordeling bij verstek van verzoeker

De veroordeling betreft verzoekers desertie. Noch verzoeker noch zijn broer hebben de inhoud van het vonnis kunnen lezen/zien, maar verzoekers broer werd op de hoogte gebracht van de hoofdreden van dat vonnis, dat is desertie.

Opnieuw moet er opgemerkt worden dat het CGVS meer vragen had moet stellen aan verzoeker, had het zijn verklaringen onvoldoende geacht, quod non in casu.

- Over verzoekers voertuig bij de politie

Verzoeker heeft zijn beschuldiging van diefstal van de auto later gehoord, via zijn vriend en ex-college F. (of "F.").

Tijdens zijn eerste asielaanvraag had hij de informatie niet verkregen, want F. zichzelf heeft de informatie pas later gehoord. F. heeft "per ongeluk" politieagenten horen praten, op de politiekantoor, over het feit dat verzoeker beschuldigd werd van diefstal van de voertuig die hij nooit officieel had teruggebracht.

Verzoeker legt uit dat deze valse beschuldiging geformuleerd wordt om verzoeker te kunnen arresteren en hem te kunnen veroordelen.

- Over het feit dat de documenten niet origineel zijn (kopieën)

Verwerende partij doet hier gestereotypeerde overwegingen gelden ("ook dit document betreft slechts een kopie waardoor de authenticiteit ervan moeilijk na te gaan is" en "blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat er een hoge mate van corruptie bestaat in Irak met betrekking tot het verkrijgen van documenten wat dat de bewijswaarde van dit stuk verder relativeert) maar toont niet aan dat de kopieën van verzoeker in casu vervalsingen zijn.

In een arrest RvV nr. 200.890 dd. 08.03.2018 betreffende een Iraakse persoon en de vervalsing van documenten in het land, merkt de RvV erop dat [...]

Verwerende partij heeft dus foutief snelle conclusies getrokken in verband met de neergelegde documenten en er moet een zekere bewijswaarde worden besteden aan deze documenten, die de vrees voor vervolgingen van verzoeker bewijzen.

Bovendien heeft verzoeker uitgelegd hoe hij die elementen is gekomen: via zijn broer, die op de rechtbank werkt, en die kopieën naar hem heeft kunnen sturen (zie bijlage 6 van stuk 3).

Op basis van de bovenvermelde punten moet verzoeker als vluchteling erkend worden, conform artikel 48/3 VW, of moet de bestreden beslissing ten minste vernietigd worden.

- Over het document in verband met verzoekers wapendracht

Verzoeker heeft deze document neergelegd om te tonen dat hij met R.A. heeft gewerkt en dat wat hij tot nu toe heeft verteld, de waarheid is.

Verzoeker wenst de nadruk te leggen op het feit dat hij altijd bereid is (geweest) om alle informatie en elementen te geven die zijn asielrelaas staven. Hij heeft altijd proberen zijn medewerkingsplicht te vervullen.

1.3. Conclusie

Om als vluchteling erkend te worden, moet de asielzoeker bewijzen het bestaan van :

- (1) Een vrees;
- (2) Die gegrond is;
- (3) Van vervolging;
- (4) Wegens een van de 5 motieven;
- (5) Zonder bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit.

Uit de verklaringen van verzoekende partij lijkt het dat verzoeker aan die voorwaarden voldoet:

- (1) Hij vreest, als hij naar zijn land van herkomst zou moeten terugkeren, ontvoerd, gedetineerd, mishandeld of gedood te worden door de overheden, de sjiiitische milities, en criminele figuren;
- (2) Deze vrees is gegrond aangezien verzoeker voor de Amerikanen heeft gewerkt;
- (3) De vervolgingen die gevreesd zijn, zijn de dood, de detentie, en onmenselijke of ontorende handelingen;
- (4) Die zijn wegens het feit dat hij beschouwd wordt als tegenstander van de politieke macht (politieke redenen);
- (5) Verzoeker vreest vervolgingen door de overheden, de milities en criminele figuren en kan de bescherming van zijn land daarvoor niet krijgen gezien de huidige situatie in het land;

Verzoekende partij heeft alles geprobeerd om documenten neer te leggen en haar relaas te ondersteunen (supra).

Verzoekende partij werd al het slachtoffer van vervolgingen (bedreigingen, arrestatie, detentie,...). De artikelen 48/6 en 48/7 Vw zijn dus van toepassing in deze zaak.

Verzoeker moet als vluchteling erkend worden.

2) Toekenning van de subsidiaire bescherming -Noord-Irak en Kirkuk

Zou verzoeker niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komen omdat er geen gegronde vrees zou zijn voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, dan moet verzoeker kunnen genieten van artikel 48/4 VW en de subsidiaire bescherming.

Er bestaan zwaarwegende gronden om aan te nemen dat, wanneer verzoeker naar Noord-Irak of zijn regio van herkomst (Kirkuk) zou moeten terugkeren, hij een reëel risico zal lopen op ernstige schade zoals bepaald in 48/4, paragraaf 2, c), VW en zal zich niet onder de bescherming van dat land kunnen stellen.

In tegenstelling tot wat het CGVS beweert beschikt verzoeker over elementen die erop wijzen dat er in zijn hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld in deze regio's.

• Over de Koerdische Autonome Regio

Als recente informatie kan men lezen, op de website van de Franse ambassade (stuk 5): [...]

En op de website van de Zwitserse ambassade (stuk 6) : [...]

Over Kirkuk:

Men leest in een artikel van 'Le Courrier international' dd. 06.05.2021 dat (stuk 7): [...]

En (stuk 8): [...]

Verskillende individuele elementen verhogen de risico's in hoofde van verzoeker: zijn familie en hem werden uit Yengija verdreven omwille van de Arabiseringspolitiek van Saddam Hoessein (verzoekers vader werd trouwens door Saddam Hoessein veroordeeld tot een celstraf van drie jaar); en hij werkte voor de Amerikanen en dan voor de Iraakse politie.

Op basis van deze informatie moet verzoeker de subsidiaire bescherming toegekend worden, conform artikel 48/4 VW, of moet de bestreden beslissing ten minste vernietigd worden."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

"3. Brief van verzoekers raadsman en stukken, dd. 01.02.2021;

4. E-mails dd. 12.04.2021 en 28.04.2021;

5. Pagina beschikbaar op [URL]

6. Pagina beschikbaar op [URL]

7. Pagina beschikbaar op [URL]

8. Pagina beschikbaar op [URL]".

2.3. Bij aanvullende nota van 30 december 2021 voegt verzoeker volgende stukken :

- een schriftelijke verbintenis van het hoofd van het dorp van Yenkija, R.M.I.Z., en van twee andere getuigen (stuk 1);

- een schriftelijke verklaring van R.M.I.Z. (stuk 2);

- deze elementen werden via "Viber", door zijn moeder, gestuurd naar verzoeker op 24 december 2021 (stuk 3).

2.4. Bij aanvullende nota van 6 januari 2022 voegt verzoeker volgende stukken:

- Document betreffende de veralgemening van het arrestatie- en opsporingsbevel tegen verzoeker (stuk 1);

- Document van informatie mededeling via de mokhtar van Yanguiya (stuk 2).

2.5. Bij aanvullende nota van 17 januari 2022 voegt verweerder een inventaris met alle (64) stukken die door verzoeker in het kader van zijn eerste en tweede (onderhavig) verzoek om internationale bescherming werden neergelegd:

"In het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming

1) Irakees paspoort

2) Nationaliteitsbewijs

3) Identiteitskaart

4) Woonstkaart

5) Politiebadge (geldig tot 03/06/19)

6) Attest opleiding bij Irakese politie

7) Kopie identiteitskaarten vrouw en kinderen

8) 9 foto's van werk voor Amerikanen

9) 3 foto's van werk bij de politie

10) Screenshots van Facebookprofiel waarnaar wordt verwezen

11) Arrestatiebevel

12) Medisch attest België (2)

13) Loonbrief

14) Bewijs tewerkstelling

15) Medisch attest

in het kader van de beroepsprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

- 16) Artikel FranceTV
- 17) Artikel aa.com
- 18) EASO Rapport Iraq: individus pris pour cible
- 19) EASO rapport Iraq : Indicateurs socio-economiques clés
- 20) Artikel France Culture
- Bij aanvullende nota van 16 oktober 2020
- 21) Aanhoudingsbericht + vertaling
- 22) Arrestatiebevel en onderzoek + vertaling
- 23) Arrestatiebevel + vertaling
- 24) Beëdigde vertaling van artikels uit Iraaks strafwetboek
- 25) Document 'Vorming van een onderzoekscommissie' + vertaling
- 26) Arrestatiebevel + vertaling
- 27) Document 'verzoek om onderzoeksdocumenten' + vertaling
- 28) Document 'ter attentie van alle directoraten en afdelingen' + vertaling
- 29) Arrestatiebevel en onderzoek + vertaling
- 30) Arrestatiebevel en onderzoek + vertaling
- 31) Verblijfstitel van M.A.N. in Duitsland
- 32) Facebookprofielen van verzoekers nicht en haar echtgenoot

neergelegd in het kader van het tweede verzoek om internationale bescherming

- 33) klacht ex-collega R.A.
- 34) arrestatiebevel + vertaling
- 35) foto sjeik A.
- 36) werkkaart vader
- 37) rekening vader
- 38) bankkaart vader
- 39) document verdrijving uit Fallujah
- 40) document toelating om wapen te dragen (ivm werk)
- 41) artikels
- 42) bewijs ontvangst auto
- e-mail 31 maart 2021
- 43) arrestatiebevel 15 juni 2020
- 44) artikel almir abad
- 45) arrestatiebevel 25 juni 2020
- 46) foto's militaire voertuigen + vertaling uitleg
- 47) bewijs verdrijving uit Fallujah (1992) + vertaling
- 48) verzendbewijzen
- 49) artikel Al Iraq News
- 50) artikel Zagros News

e-mail 12 april 2021

- 51) vertaling arrestatiebevel 15 juni 2020
- 52) vertaling stuk 44)
- 53) vertaling arrestatiebevel 25 juni 2020
- 54) vertaling stuk 49)
- 55) vertaling stuk 50)
- 56) PV politie

e-mail 28 april 2021

- 57) foto's militaire voertuigen
- verzoekschrift
- 58) diplomatie Frankrijk
- 59) reisinfo Irak
- 60) document courier international
- 61) artikel aa.com

aanvullende nota 30/12/2021

- 62) schriftelijke verbintenis van het hoofd van het dorp Yenikja en van 2 andere getuigen + vrije vertaling
- 63) schriftelijke verklaring van R.M.I.Z. + vrije vertaling

aanvullende nota 06/01/2022

64) originele verklaring van werkgever verzoeker
(eveneens andere stukken die reeds werden bijgebracht bij het verzoekschrift in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming)".

2.6. Bij aanvullende nota van 17 januari 2022 voegt verzoeker een inventaris met alle (78) stukken die door verzoeker in het kader van zijn eerste en tweede (onderhavig) verzoek om internationale bescherming werden neergelegd:

"I. Eerste asielaanvraag

Voor het CGVS werden de volgende documenten voorgelegd (zie de beslissing van het CGVS dd 31.01.2020, stuk 18; zie ook het inventaris van het CGVS, stuk 1) :

- Kopie van verzoekers Iraakse paspoort (in bijlage, stuk 2);
- Zijn nationaliteitsbewijs (stuk 3);
- Zijn identiteitskaart (stuk 4);
- Zijn woonstkaart (stuk 5);
- Een politiekaart (stuk 6);
- Een attest van opleiding die hij volgde bij de Iraakse politie (stuk 7);
- Kopie van de identiteitskaarten van verzoeker zijn vrouw en kinderen (stuk 8);
- Kopie van foto's van zijn werk voor de Amerikanen (stuk 9);
- Kopie van foto's van zijn werk voor de politie (stuk 10);
- Kopie van screenshots van het Facebookprofiel van S. T. (stuk 11);
- Kopie van een brief van het Ministerie van Binnenlandse Zaken in verband met de zaak van de diefstal van het wapen (met een vertaling gemaakt door de diensten van het CGVS) (stuk 12);
- Twee medische attesten (waarvan één doorgestuurd per email naar het CGVS op 15.04.2019) (stuk 13);
- Kopie van een loonbrief (stuk 14);
- Bewijs van zijn tewerkstelling (stuk 15);
- Kopie van een derde medisch attest (doorgestuurd per email naar het CGVS op 29.01.2020) (stuk 16);

In bijlage van het verzoekschrift dat werd ingediend op 04.03.2020 voor Uw Raad, werden de volgende documenten neergelegd (zie het inventaris van het verzoekschrift in bijlage, stuk 17):

- Kopie van de beslissing van het CGVS dd. 31.01.2020 (stuk 18);
- Kopie van een artikel beschikbaar op [URL] (stuk 19);
- Kopie van een artikel beschikbaar op [URL] (stuk 20);
- Kopie van enkele pagina's uit het rapport EASO « Rapport d'information sur les pays d'origine – Iraq: Individus pris pour cible » (stuk 21);
- Kopie van enkele pagina's uit het rapport EASO « Rapport d'information sur les pays d'origine – Iraq : Indicateurs socio-économiques clés » (stuk 22);
- Kopie van een artikel beschikbaar op [URL] (stuk 23);

Met een aanvullende nota voorgelegd voor de RvV op 16.10.2020 (stuk 24) :

- Kopie van een aanhoudingsbericht en beëdigde vertaling ervan, en bewijs van verzending op Whatsapp (stuk 25);
- Kopie van een arrestatiebevel en onderzoek, beëdigde vertaling ervan, en bewijs van verzending op Whatsapp (stuk 26);
- Kopie van een arrestatiebevel, beëdigde vertaling ervan, en bewijs van verzending op Whatsapp (stuk 27);
- Kopie van beëdigde vertalingen van artikels uit de Iraakse strafwetboek (stuk 28);
- Kopie van een document getiteld "vorming van een onderzoekscommissie" en beëdigde vertaling ervan, en bewijs van verzending op Messenger (stuk 29);
- Kopie van een arrestatiebevel en beëdigde vertaling ervan, en bewijs van verzending op Messenger (stuk 30);
- Kopie van een document getiteld "verzoek om onderzoeksdocumenten" en beëdigde vertaling ervan (stuk 31);
- Kopie van een document getiteld "ter attentie van alle directoraten en afdelingen - Voorwerp : Algemeen advies" en beëdigde vertaling ervan (stuk 32);
- Kopie van een arrestatiebevel en onderzoek, beëdigde vertaling ervan, en bewijs van verzending op Whatsapp (stuk 33);
- Kopie van een arrestatiebevel en onderzoek, en beëdigde vertaling ervan, en bewijs van verzending op Messenger (stuk 34);
- Kopie van een verblijfstitel van Meneer M.A.N., in Duitsland (stuk 35);

- Kopie van een de facebookprofielen van verzoekers nicht en haar echtgenoot (stuk 36);

II. Tweede asielaanvraag

Ter staving van de tweede asielaanvraag, werden de volgende documenten neergelegd bij de DVZ op 19.02.2021 (stuk 37):

- Kopie van een document van de rechtbank in verband met een klacht van R.A. en een arrestatiebevel dd. 25.06.2020 (stuk 38);
- Kopie van een ander arrestatiebevel (met een beëdigde vertaling) (stuk 39);
- Kopie van een foto van Sjeik A. (stuk 40);
- Kopies van een bankkaart, een werkkaart en een rekening van verzoekers vader (stuk 41);
- Kopie van een document over het verdreven van verzoekers familie naar Fallujah in 1992 (stuk 42);
- Document waaruit blijkt dat verzoeker toelating had om een wapen te dragen (stuk 43);
- Kopies van nieuwsartikels van Iraq News en Zagros News (stuk 44);
- Kopie van een bewijs van de ontvangst van verzoekers wagen (stuk 45);

Verzoeker stuurde ook de volgende documenten naar het CGVS met een gemotiveerde brief dd 31.03.2021 (stuk 46) :

Het schrijven (stuk 46) : [...]

De stukken :

- Kopie van een arrestatiebevel dd. 15.06.2020, getekend door de rechter I.I.H. (rechtbank van Erbil) (stuk 47);
- Kopie van een artikel beschikbaar op [URL] (stuk 48);
- Kopie van een arrestatiebevel dd. 25.06.2020 geleverd door de rechter I.I.H. (rechtbank van Erbil) en gestuurd naar de rechtbank van Kirkuk (stuk 49);
- Kopie van de beschrijving van verzoekers wagen (« Mercedes ») toen hij in dienst was (met beëdigde vertaling) (stuk 50);
- Kopie van een familiale evaluatiefiche dd. 1992 (met beëdigde vertaling) (stuk 51);
- Bewijs van e-mails die verzoekers broer aan verzoeker heeft gezonden en die de twee bovengenoemde aanhoudingsbevelen bevatten (stuk 52);
- Kopie van een artikel beschikbaar op [URL] (stuk 53);
- Kopie van een artikel beschikbaar op [URL] (stuk 54);

Op 12.04.2021 werden er nog elementen gecommuniceerd per mail aan het CGVS (stukken 55 en 61):

Het emailbericht (stuk 55) : [...]

Het tweede emailbericht (stuk 61) : [...]

De stukken :

- Kopie van de beëdigde vertaling van stuk 47 supra (stuk 56);
- Kopie van de beëdigde vertaling van stuk 48 supra (stuk 57);
- Kopie van de beëdigde vertaling van stuk 53 supra (stuk 58);
- Kopie van de beëdigde vertaling van stuk 54 supra (stuk 59);
- Kopie van een proces-verbaal van politiegehoor (verklaring van telefoondiefstal) (stuk 60);
- Kopie van de beëdigde vertaling van stuk 49 supra (stuk 62);

Op 28.04.2021, werden nog bijkomende stuk per mail aan het CGVS overgemaakt (stuk 63):

Het emailbericht (stuk 63): [...]

De stukken :

- Kopie van foto's van militaire wagens, (stuk 64);
- Kopie van F.R.G. zijn politieke kaart (stuk 65);

Met het verzoekschrift dat werd ingediend op 12.07.2021 voor de RvV (zie het inventaris van het verzoekschrift in bijlage, stuk 66), werden de volgende documenten neergelegd:

Passages van het verzoekschrift : [...]

De stukken :

- Kopie van de beslissing van het CGVS dd. 30.06.2021 (stuk 67);
- Brief van verzoekers raadsman en stukken, dd. 31.03.2021 (zie stukken 46 à 54 supra);
- E-mails dd. 12.04.2021 en 28.04.2021 (zie stukken 55 à 65 supra);
- Kopie van een webpagina beschikbaar op [URL] (stuk 68);
- Kopie van een artikel beschikbaar op [URL] (stuk 69);
- Kopie van een artikel beschikbaar op [URL] (stuk 70);
- Kopie van een artikel beschikbaar op [URL] (stuk 71);

Met een eerste aanvullende nota ingediend bij de RvV op 30.12.2021 (stuk 72), werden de volgende stukken voorgelegd :

De aanvullende nota (stuk 72) : [...]

De stukken :

- Kopie van een schriftelijke verbintenis van het hoofd van het dorp van Yenkija, R.M.I.Z., en van twee andere getuigen (met een beëdigde vertaling naar het Frans en een vrije vertaling naar het Nederlands) (stuk 73);
- Kopie van een schriftelijk verklaring van R.M.I.Z. (met een beëdigde vertaling naar het Frans en een vrije vertaling naar het Nederlands) (stuk 74);
- Kopie van bewijs dat de stukken 73 en 74 via "Viber" werden gestuurd aan verzoeker (stuk 75);

Met een tweede aanvullende nota ingediend bij de RvV op 06.01.2022 (stuk 76), werden de volgende nieuwe stukken voorgelegd :

De aanvullende nota (stuk 76): [...]

De stukken :

- Kopie van een document betreffende de veralgemening van het arrestatie- en opsporingsbevel tegen verzoeker (met een beëdigde vertaling naar het Frans en een vrije vertaling naar het Nederlands) (stuk 77);
- Kopie van een document van informatie mededeling van de mokhtar van Yenguiya (met een beëdigde vertaling naar het Frans en een vrije vertaling naar het Nederlands) (stuk 78)".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom het voorliggend volgend verzoek om internationale bescherming al dan niet ontvankelijk is.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt: "Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor

erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Te dezen kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (HvJ 10 juni 2021, *LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid*, C-921/19 (verder: HvJ 10 juni 2021)) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3, van Richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, randnrs. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek aan een voorafgaand onderzoek onderworpen om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, randnr. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, randnr. 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, *XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl*, C-18/20, randnr. 44). Verder wordt elk document dat door de verzoeker ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming is overgelegd, beschouwd als een element van dat verzoek waarmee rekening dient te worden gehouden overeenkomstig artikel 4, lid 1, van Richtlijn 2011/95/EU (HvJ 10 juni 2021, randnr. 44). De beoordeling van de bewijzen die worden overgelegd ter staving van een verzoek om internationale bescherming mag niet verschillend zijn naargelang het gaat om een eerste verzoek of een volgend verzoek. De asielinstanties zijn gehouden samen te werken met een verzoeker bij de beoordeling van de relevante elementen van diens volgend verzoek als de verzoeker ter staving van dat verzoek documenten overlegt waarvan de authenticiteit niet kan worden vastgesteld (HvJ 10 juni 2021, randnr. 63). Aldus betekent het feit dat een document niet kan worden geauthentiseerd of dat er geen objectief verifieerbare bron is, niet automatisch dat dit geen nieuw element of nieuwe bevinding is (HvJ 10 juni 2021, randnr. 54).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3, van Richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, randnr. 37). De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet dat thans *mutatis mutandis* werd ondergebracht in het nieuwe artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen.

De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer*, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24). De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (*Parl.St. Kamer*, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

5. Verzoeker stelt in onderhavig tweede verzoek om internationale bescherming dat hij in geval van terugkeer naar Irak vreest te worden vervolgd door diverse actoren en om verschillende redenen. Zo vreest hij de sjjiitische milities omwille van zijn werk voor de Amerikanen, vreest hij het Iraakse gerecht omwille van de valse beschuldiging van wapendiefstal en vreest hij enkele criminele figuren omwille van zijn werk bij de politie en het neerhalen van de sjjiitische vlag.

Te dezen dient opgemerkt dat verzoeker in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming verschillende asielmotieven heeft aangehaald, die allemaal ongeloofwaardig werden bevonden. Verzoeker gaf tijdens zijn eerste verzoek aan in geval van terugkeer naar Irak te worden vervolgd door de sjjiitische milities omwille van zijn werk voor de Amerikanen, het neerhalen van een sjjiitische vlag en de arrestatie van een sjjiitische sjeik. Verder vreesde hij er het Iraakse gerecht omwille van de valse beschuldiging van het ontvreemden van een wapen. Tot slot vreesde verzoeker de criminelen S.T. en H.A., die hem zouden viseren omwille van zijn werk bij de Iraakse politie. Verweerder nam in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming op 31 januari 2020 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd door de Raad bevestigd op 30 november 2020 (RvV nr. 245 095).

Gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, moeten deze als vaststaand worden beschouwd. Eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dit verzoek betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoeker betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt.

6. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat de brief met bijgevoegde stukken van verzoekers raadsman van 31 maart 2021 (stuk 3, gevoegd bij verzoekschrift) en de e-mails van verzoekers raadsman van 12 en 28 april 2021 met bijgevoegde stukken (stuk 4, gevoegd bij verzoekschrift) nergens in de bestreden beslissing worden vermeld, noch in het administratief dossier zijn terug te vinden. Verzoeker stelt dat niet alle elementen werden geanalyseerd en verwijst ter illustratie naar de e-mail van 28 april 2021 waarbij de identiteitskaart van F. en foto's van F. en verzoeker met militaire voertuigen werden neergelegd. Verder stelt verzoeker dat hij twee arrestatiebevelen heeft neergelegd (zie stuk 3, gevoegd bij verzoekschrift), maar dat enkel het arrestatiebevel van 25 juni 2020 werd geanalyseerd door verweerder. Voorts verwijst verzoeker naar de uitleg in de e-mail van 12 april 2021 inzake het familiebeoordelingsformulier en het gegeven dat verzoeker en zijn familie naar Fallujah werden verdreven.

Ter terechtzitting wordt door verweerder bevestigd dat in de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met voormelde brieven en dat deze zich niet in het administratief dossier bevonden.

7. Bij aanvullende nota van 30 december 2021 voegt verzoeker volgende stukken :

- een schriftelijke verbintenis van het hoofd van het dorp van Yenkija, R.M.I.Z., en van twee andere getuigen;
- een schriftelijke verklaring van R.M.I.Z.;

- deze elementen werden via “Viber”, door zijn moeder, gestuurd naar verzoeker op 24 december 2021.

Bij aanvullende nota van 6 januari 2022 voegt verzoeker volgende stukken:

- Document betreffende de veralgemening van het arrestatie- en opsporingsbevel tegen verzoeker;
- Document van informatie mededeling via de mokhtar van Yanguiya.

Op 17 januari 2022 leggen zowel verzoeker als verweerder respectievelijk een aanvullende nota neer met een inventaris én kopieën van alle stukken met vertaling, die verzoeker in de loop van zijn eerste en tweede (onderhavig) verzoek om internationale bescherming heeft neergelegd.

8. Gelet op de talrijke (nieuwe) documenten, de vaststelling dat de stukken vermeld in punt 6 van onderhavig arrest zich niet in het administratief dossier bevonden en evenmin werden meegenomen in de bestreden beslissing, en de grenzen van de ondervraging ter terechtzitting, verkeert de Raad in de onmogelijkheid om na te gaan of de stukken die verzoeker bijbrengt nieuwe elementen uitmaken in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

9. In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 juni 2021 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS